

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 15. november 2010

Sag 229/2010

(2. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Kristian Mølgaard, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af retten i Nykøbing Falster den 25. januar 2010 og af Østre Landsrets 4. afdeling den 4. maj 2010.

I pådømmelsen har deltaget syv dommere: Per Sørensen, Per Walsøe, Asbjørn Jensen, Poul Søgaard, Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen og Lars Hjortnæs.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, T, som har påstået formildelse og herunder har påstået forholdet henført under våbenlovens § 10, stk. 1, og ikke under straffelovens § 192 a.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

T har gjort gældende, at forholdet ikke skal henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, idet der ikke foreligger særlig skærpende omstændigheder. Han har kun haft våbnene i kort tid, og opbevaringen på loftet indebar, at der ikke var nogen reel fare for, at de pludselig ville blive brugt. Han havde ikke ammunition til våbnene, som han købte med henblik på at erhverve jagttegn. Han har ikke tilknytning til noget kriminelt miljø.

Rigsadvokaten har gjort gældende, at der foreligger særlig skærpende omstændigheder, idet T var i besiddelse af to skydevåben, som blev opbevaret uforsvarligt. Våbnene kan ikke antages at være anskaffet til et lovligt formål. Han er kommet med flere divergerende forklaringer om formålet med erhvervelsen, og det ene våben var efterlyst af politiet. Forholdet bør derfor henføres under straffelovens § 192 a.

Supplerende sagsfremstilling

Til brug for sagens behandling i Højesteret er der udarbejdet en erklæring af 18. oktober 2010 om personundersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808.

Højesterets begrundelse og resultat

Vedrørende straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1

Ved Højesterets dom af 25. juni 2010 (U2010.2552H) er det fastslået, at det må bero på en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder, om besiddelse af skydevåben på ikke offentligt tilgængeligt sted må anses for begået under særlig skærpende omstændigheder i straffelovens § 192 a, stk. 1's, forstand. Der kan herved lægges vægt på de momenter, der er nævnt i forarbejderne til lov nr. 411 af 10. juni 1997 (den tidligere bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2) og til lov nr. 501 af 12. juni 2009 (straffelovens § 192 a).

T er fundet skyldig i på sin bopæl at have været i besiddelse af en riffel og et haglgevær. Begge våben er jagtvåben. Han havde ikke ammunition til dem. Han opbevarede våbnene i et uaflåst loftsrum i garagen.

Under de anførte omstændigheder finder Højesteret, at der ikke foreligger særlig skærpende omstændigheder. Højesteret har herved lagt vægt på, at Ts besiddelse af våbnene efter en samlet vurdering ikke kan anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at de ville blive brugt til fare for andre. Forholdet kan derfor ikke henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

Højesteret finder, at T har overtrådt våbenloven under skærpende omstændigheder, idet våbnene blev opbevaret uforsvarligt. Forholdet skal derfor henføres under våbenlovens § 10, stk.1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1.

Vedrørende straffastsættelsen

Ved lov nr. 411 af 10. juni 1997 om ændring af bl.a. straffeloven og våbenloven skete der ved indsættelsen af en ny bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2, med en strafferamme på fængsel indtil 2 år en skærpelse af straffen for besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder. I bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. L 98, Folketingstidende 1996/97, tillæg A, side 2510) hedder det bl.a.:

”Det forudsættes, at straffen for besiddelse af skydevåben på ikke offentligt tilgængelige steder under skærpende omstændigheder vil være fra 60 dage til 4 måneders fængsel afhængig af, om en eller flere skærpende omstændigheder er til stede samtidig.”

Ved lov nr. 501 af 12. juni 2009 fik våbenlovens § 10 sin nugældende affattelse. I bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 2008/09, tillæg A, side 8070-71) hedder det bl.a.:

”Straffen for overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2 [nugældende stk. 1. nr. 1, for så vidt angår besiddelse af skydevåben], herunder våbenlovsovertrædelser, der angår skydevåben, forudsættes skærpet betydeligt. Straffen for overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår skydevåben, forudsættes i den forbindelse *fordoblet i forhold til i dag*. Det gælder både for besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder og på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder.

...

Straffen for overtrædelser af våbenlovgivningen, hvor besiddelse m.v. af *skydevåben ikke* sker under *særlig skærpende omstændigheder* og dermed skal pådømmes efter våbenlovens § 10, stk.1, forudsættes ikke ændret ved den foreslåede ændring af straffelovens § 192 a. I sådanne tilfælde er udgangspunktet således fortsat bødestraf.”

Under Folketingets behandling af lovforslaget blev der vedtaget et ændringsforslag, hvorefter straffen for besiddelse af skydevåben på bopælen under særlig skærpende omstændigheder blev undergivet en minimumsstraf på 1 års fængsel. Strafniveauet blev dermed væsentligt forhøjet i forhold til det oprindeligt forudsatte niveau. Der fremkom ikke tilkendegivelser vedrørende strafniveauet i tilfælde, hvor der alene foreligger skærpende omstændigheder.

Under hensyn til den betydelige skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben på bopælen m.v. under særlig skærpende omstændigheder finder Højesteret, at straffen i et tilfælde som det foreliggende, hvor der foreligger skærpende omstændigheder, som udgangs-

punkt bør fastsættes til fængsel i 4-6 måneder. Efter en samlet vurdering af forholdets karakter fastsætter Højesteret straffen til fængsel i 4 måneder.

Højesteret finder ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 4 måneder.

T skal betale sagens omkostninger for byretten, mens statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.